

vil være til stor Vættelse for de Forsikrede, maa paa den anden Side forudsættes at ville medføre et saa betydelig forøget Arbejde og Ansvar for Postvæsenet, at det vil blive nødvendigt, at der herfor ydes samme Bederlag; hvorledes et saadant Bederlag bliver at fastsætte, vil imidlertid først kunne afgjøres, naar nærmere Erfaring om Omfanget af de paagjældende Forretninger er indvunden, og man har derfor indskrænket sig til i § 12 at optage en Bestemmelse om, at det fornødne Beløb til Bederlag for Postvæsenets Medvirkning ved Udbetalingerne bevilges ved de aarlige Finantslove.

Hvad angaar den i § 5 fastsatte Begraveshjælp, som bliver at udrede en Gang for alle, vilde en lignende Udbetaling gennem Postvæsenet formentlig være unødigt omstændelig, og man har derfor foreslaaet, at Begraveshjælpen udbetales til den Forulykkeses Bo ved selve Anstalten eller tilhendes Boet af denne.

Til § 10.

I denne Paragraf, der iøvrigt slutter sig til Kommissionsforlagets § 11, er tilføjet den Bestemmelse, at naar Personer, som nyde Understøttelse ifølge den foreliggende Lov, tage fast Ophold i Udlandet, bortfalder Retten til fremtidig Understøttelse. Allerede af praktiske Grunde maatte en saadan Begrænsning anses ønskelig, da Udbetalingen, naar Bedkommende har forladt Landet, vilde være forbunden med særdeles Vanskelighed i Henseende til Bewiset for, at den Berettigede endnu var i Live, samt at Bedkommendes Forhold ikke vare saaledes forandrede, at Retten til Understøttelse var bortfalden. Men iøvrigt vil den heromhandlede Bestemmelse findes i Overensstemmelse med det Synspunkt, at Betingselsen for at nyde Godt af den ved nærværende Lov stabte Sikring er, at den Paagjældende er knyttet til det danske Samfund, hvilket Synspunkt ligger til Grund saavel for den almindelige Regel i Forslagets § 1, at kun heri Landet forsørgelsesberettigede Arbeidere komme ind under Loven, som for Bestemmelsen i § 5, 4de Stykke, at en Forulyksets Efterladte ikke have Krav paa Understøttelse, naar disse, da Ulykkestilfældet indtraf, havde fast Ophold i Udlandet.

Til § 11.

I Righed med, hvad der er Tilfældet i Lovene om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige af Hæren og Søværnet samt om Invalidforsørgelse af 20de Novbr. 1876 henholdsvis i § 14 og § 20, har man anset det rettest og saa i den heromhandlede Lov at tage det Forbehold, at Retten til Under-

støttelse ifølge samme ikke kan overdrages, pantsættes eller gjøres til Gjenstand for nogen Art af Retsfølgning til Kreditorers Fyldestgjørelse.

Til § 12.

Medens Kommissionen i det af samme udarbejdede Lovforslag om anerkjendte Sygekasser (§ 25) havde foreslaaet Oprettelsen af en Sygekassedirektion paa 3 Medlemmer, hvilken tillige skulde udgjøre Bestyrelsen for Anstalten for Arbeidernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde, er der i Regjeringsens Lovforslag om anerkjendte Sygekasser kun taget Hensyn til de ved Tilsynet med Sygekasserne stabte Forretninger og derfor foreslaaet Ansættelsen af een Embedsmand, Sygekasseinspektøren. Som Følge heraf har der i nærværende Forslag maattet optages en særlig Bestemmelse om Bestyrelsen af Sikringsanstalten. I saa Henseende har man fremfor en Bestyrelse paa flere Medlemmer ment at burde foretrække, at Ledelsen samles paa een Haand, og Forslaget gaar derfor ud paa Ansættelsen af en Kgl. udnævnt Bestyrer samt 2, ligeledes af Kongen ndnævnte, Fuldmægtige, saaledes af Vønninger til disse Embedsmænd saavel som Udgifterne til Medhjælp og Kontorhold afholdes af Statskassen. At Embederne som Sygekasseinspektør og Bestyrer af den heromhandlede Anstalt forenes i samme Person, maatte formentlig anses heldigt, men da der ikke kan stønnes over Udstrækningen af de paagjældende Forretninger, har man ikke ment det rigtigt ved Loven at fastslaa en saadan Ordning, hvorimod man ved Ansættelsen af Bestyrerens Vønning har taget Hensyn baade til det Tilfælde, at de 2 Embeder ere forenede, og til det Tilfælde, at de ere beklædte hvert af sin Embedsmand.

Til § 13.

Det findes ovenfor nærmere angivet, hvorledes det af Kommissionen foreslaaede System, efter hvilket det fulde til Understøttelserne svarende Kapitalbeløb strag ved første aarlige Opkrævning paalignedes de Bidragspligtige, i det foreliggende Forslag er ombyttet med et System, hvorefter det Beløb, der hvert Aar paalignes, er ligt med den samlede Sum af de i det paagjældende Aar udbetalte faktiske Understøttelsesomkostninger, saaledes at for den første Aarrække efter Lovens Ikrafttræden hertil kommer det i Paragrafen nærmere angivne Tillægsbeløb.

Kommissionens Forslag gif ud paa, at samtlige Understøttelser sondres i 2 Afdelinger, saaledes at de ved Ulykkestilfælde ved Vand- og Skovbrug foranledigede Understøttelser holdes i den ene Afdeling og Under-